

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielelem Spratkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **K. B.**
zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou,
sídlem Husovo nám. 139, 584 01 Ledec nad Sázavou

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2022 č. j. MSK 107807/2022,
sp. zn. DSH/20178/2022/Bla, o dopravním přestupku,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

Odůvodnění:*Vymezení věci*

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl jako nepřípustné odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Kopřivnice (dále též jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 22. 6. 2022. Tím správní orgán prvního stupně žalobce jako provozovatele vozidla uznal vinným z přestupku spáchaného na úseku provozu na pozemních komunikacích. Konkrétně se jednalo o přestupek spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti jízdy v obci nejméně o 19 km/h. Za uvedený přestupek správní orgán prvního stupně žalobci uložil pokutu ve výši 2 200 Kč a povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč.
2. Krajský soud předesílá, že přezkoumává napadené rozhodnutí již potřetí. Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 8 As 198/2023-33 ze dne 15. 8. 2024 zrušil rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 18 A 29/2022-19 ze dne 31. 7. 2023, následně rozsudkem č. j. 8 As 216/2024-47 ze dne 28. 11. 2025 zrušil rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 18 A 29/2022-43 ze dne 27. 9. 2024.
3. V právě probíhajícím řízení je krajský soud vázán právními názory vyslovenými v rozsudcích kasačního soudu.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správních spisů

4. Dne 9. 9. 2021 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno oznámení o podezření ze spáchaní přestupku žalobcem. Jednalo se o porušení § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Dne 3. 9. 2021, v obci Kopřivnice, Lubina č.p. 111, ve směru jízdy z Lubiny do Příboru, měl řidič v obci překročit nejvyšší dovolenou rychlost o 19 km/h. Porušení pravidel silničního provozu bylo zjištěno automatizovaným technickým prostředkem používaného bez obsluhy – silničním rychloměrem Ramer 10 T. K oznámení je přiložen výstup z rychloměru zachycující dotčené vozidlo.
5. Spis dále obsahuje seznam lokalit měření rychlosti Městské policie Kopřivnice, ověřovací list silničního rychloměru a individuální oprávnění k využívání rádiových kmitočtů radiolokační služby.
6. Dne 9. 9. 2021 byl žalobce, jakožto provozovatel označeného vozidla, vyzván k zaplacení částky ve výši 800 Kč, neboť jednání neznámého řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením § 18 odst. 4 téhož zákona.
7. Na výzvu reagoval žalobce přípisem označeným jako „vyjádření k řidiči vozidla“ osvětlujícím, že vozidlo řídil osobně a že zmocňuje Ing. M. J., aby ho v předmětném správním řízení zastupoval.
8. V návaznosti na uvedené sdělení správní orgán prvního stupně vyzval Ing. J., nechť předloží plnou moc, z níž bude vyplývat, že ho žalobce zmocnil k zastupování v předmětném řízení. Na citovanou výzvu nebylo žádným způsobem reagováno.
9. Přestupek žalobce jako řidiče (fyzické osoby) správní orgán prvního stupně projednal pod stejnou spisovou značkou, tj. OSČ-15946/2021, podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Žalobci jakožto řidiči se spáchaní přestupku nepodařilo prokázat. K projednání věci se na předvolání nedostavil a neposkytl důkaz o vině (doznání). Správní orgán prvního stupně proto řízení vedené proti žalobci jako řidiči usnesením ze dne 12. 1. 2022, č. j. 2527/2022/RašK, zastavil.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

10. Správní orgán prvního stupně následně dne 1. 3. 2022 vydal příkaz, jímž žalobce jako provozovatele vozidla uznal vinným z přestupku provozovatele vozidla podle §125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť v rozporu s § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem. Proti tomuto příkazu podal zmocněnec žalobce Ing. J. odpor.
11. V návaznosti na podaný odpor správní orgán prvního stupně vyzval Ing. J., necht' předloží plnou moc, z níž bude vyplývat, že ho žalobce zmocnil k zastupování v předmětném řízení.
12. Na uvedenou výzvu zmocněnec reagoval a správnímu orgánu prvního stupně doručil plnou moc, kterou jej žalobce zmocnil k zastupování v předmětném řízení. Platnost plné moci byla omezena do 1. 7. 2022.
13. Rozhodnutím ze dne 22. 6. 2022 správní orgán prvního stupně žalobce jako provozovatele vozidla uznal vinným přestupkem podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.
14. Proti citovanému rozhodnutí podal zmocněnec žalobce dne 6. 7. 2022 odvolání. Podal je ze své datové schránky, nepřipojil k němu žádný elektronický podpis žalobce. Na konci textu odvolání je pouze obraz ručního podpisu nad jménem K.B.
15. O věci pak žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím – odvolání jako nepřipustné zamítl, neboť bylo podáno Ing. J., který již žalobce nezastupoval, přičemž platnost plné moci byla omezena do 1. 7. 2022; po tomto datu zmocnění zaniklo a nová plná moc nebyla předložena.

Obsah žaloby

16. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 28. 11. 2022 žalobce namítá, že proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo podáno odvolání, a to z datové schránky Ing. J., který však již v mezidobí přestal být zmocněncem žalobce. Odvolání bylo podepsáno dvěma osobami – jednak Ing. J., u něhož se uplatnila fikce podpisu podáním odvolání z jeho datové schránky, jednak samotným žalobcem. Žalovaný po podání odvolání vyzval Ing. J. k předložení plné moci. Žalobce se však rozhodl Ing. J. další plnou moc neudělit, proto se spokojil s připojením svého podpisu pod odvolání, které jeho původní zástupce, v návaznosti na doručené rozhodnutí, vyhotovil. Odvolání tak bylo podepsáno i samotným žalobcem.
17. V nyní souzené věci nemohla absence průkazu zmocnění vést k zamítnutí odvolání pro nepřipustnost, neboť to bylo podepsáno též samotným žalobcem. V takovém případě bylo namístě, aby žalovaný odvolání akceptoval jako řádně podané.
18. Žalobce odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 19. 4. 2012, sp. zn. I. ÚS 2522/10, a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2021, č. j. 1 As 443/2020–31.
19. Navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného

20. Žalovaný navrhl odmítnutí žaloby jako nepřipustné, neboť dle žalovaného žalobce není aktivně legitimován k podání žaloby, nebyl totiž účastníkem odvolacího řízení.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

21. Replikou žalobce sdělil, že „došlo k zániku zastoupení; nebudu tedy v řízení zastupován“. V ostatním setrval na žalobních námitkách.

Vyjádření žalobce v řízení po prvním rozsudku Nejvyššího správního soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

22. Žalobce sdělil, že jeho jménem podala odvolání třetí osoba, která již nebyla oprávněna jej zastupovat (bývalý zástupce, jemuž plná moc v důsledku plynutí času zanikla). Městský úřad Kopřivnice vyzval žalobce k předložení nové plné moci na tohoto zástupce. Žalobce se však rozhodl, že novou plnou moc zástupci již neudělí, neboť očekával toliko doručení rozhodnutí o odvolání, pro což plnou moc Městskému úřadu Kopřivnice nezasílal. To však nebylo na škodu, protože odvolání bylo doplněno o podpis samotného žalobce.

Vyjádření žalobce v řízení po druhém rozsudku Nejvyššího správního soudu

23. Žalobce sdělil, že nebylo dosud prokazováno a shodně tvrzeno, že by podané odvolání nebylo opatřeno elektronickým podpisem. Žalobce uvedl. Že tvrdí, že podání odvolání ze dne 11. 7. 2022 bylo opatřeno elektronickým podpisem žalobce a požaduje, aby to bylo prokázáno protokolem o přijetí elektronického podání. Pokud by protokol absentoval, má to jít k tíži správního orgánu, který nevedl řádné spis. Dále žalobce uvedl, že pokud podání nebylo podepsáno uznávaným elektronickým podpisem, nemělo k němu být vůbec přihlíženo; pokud žalovaný neměl k odvolání přihlížet, neměl o něm vůbec rozhodovat. Pokud rozhodnutí vydal, jednal nezákonně, a pro tuto nezákonnost je třeba jeho rozhodnutí zrušit.

Posouzení věci krajským soudem

24. O žalobě krajský soud rozhodl vycházející ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), a vázán názorem Nejvyššího správního soudu (dle § 110 odst. 4 s. ř. s.). O žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 2 s. ř. s.
25. Soud dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.
26. Krajský soud se předně vyjádří k tvrzení žalovaného ohledně *absence aktivní legitimace žalobce* k podání právě projednávané žaloby z důvodu, že nebyl účastníkem odvolacího řízení.
27. V této souvislosti pouze odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, a to např. na rozsudek ze dne 12. 5. 2021, č. j. 3 As 294/2019-42, či rozsudek ze dne 13. 5. 2011, č. j. 5 As 18/2011-81, v němž uvedl, že „v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného je tedy správní soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání a zda tedy byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu. Pokud krajský soud dospěje k závěru, že odvolání bylo po právu zamítnuto jako nepřipustné nebo opožděné, žalobu zamítne, v opačném případě toto odvolací rozhodnutí zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení.“
28. Názor žalovaného krajský soud odmítá. Vedl by v důsledku k protiústavnímu odepření soudní ochrany žalobci, jehož odvolání bylo zamítnuto pro nepřipustnost.
29. Stěžejní otázku projednávané věci představuje posouzení, zda mohl nedostatek průkazu zmocnění ve správním řízení vést k zamítnutí odvolání žalobce pro nepřipustnost za situace, kdy toto podání bylo podáno z datové schránky třetí osoby, avšak podepsal ho i samotný žalobce, nikoli však kvalifikovanou elektronickou formou.
30. Krajský soud shrnuje, že správní orgán prvního stupně svým rozhodnutím ze dne 22. 6. 2022 žalobce jako provozovatele vozidla uznal vinným přestupkem podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Proti citovanému rozhodnutí dne 6. 7. 2022 podal Ing. J. jako zmocněnec žalobce odvolání. Toto odvolání správnímu orgánu zaslal prostřednictvím

datové schránky Ing. J. Na podání figuroval i podpis žalobce. Byť byl pravděpodobně naskenovaný či se jednalo o jeho kopii.

31. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání jako nepřípustné zamítl. Usoudil, že je podal Ing. J., který již žalobce v době jeho podání nezastupoval. Platnost jemu udělené plné moci byla omezena do 1. 7. 2022; po tomto datu zmocnění zaniklo.
32. Krajský soud prvně přisvědčuje postupu správního orgánu prvního stupně, který po došlém odvolání vyzval Ing. J., nechť předloží plnou moc. Postupoval v souladu se správním řádem, neboť správně ověřoval, zda zmocnění Ing. J. trvá a zda je žalobce v řízení zastoupen.
33. Vzhledem k tomu, že na výzvu Ing. J. nereagoval, správní orgán prvního stupně postoupil odvolání žalovanému. Ten bez dalšího odvolání žalobce jako nepřípustné zamítl.
34. Pokud se týče postupu odvolacího orgánu, k tomu se závazně vyjádřil ve druhém kasačním rozsudku Nejvyšší správní soud, který jej aproboval.
35. Nejvyšší správní soud mj. uvedl: *„Obecně platí, že podání odeslané z datové schránky je přičitatelné té osobě, z jejíž datové schránky byla datová zpráva odeslána. Právě tato osoba totiž nese odpovědnost za to, jaká podání jsou z její datové schránky vůči orgánům veřejné moci činěna (výše odkazované rozsudky NSS čj. 6 As 22/2018-30, bod 18, čj. 5 As 211/2024-32, bod 18, a dále rozsudek z 24. 7. 2024, čj. 6 As 20/2024-27, bod 40). Nastane-li ale případ, kdy bylo prostřednictvím datové schránky zasláno podání osoby odlišné od držitele datové schránky, musí být toto podání podepsáno uznávaným elektronickým podpisem, resp. musí přistoupit další okolnosti k doložení toho, že je takové podání učiněno jménem subjektu odlišného od držitele datové schránky, aby mělo příslušné právní účinky ve prospěch této třetí osoby (rozsudky NSS čj. 6 As 22/2018-30, bod 15, čj. 5 As 211/2024-32, bod 19). Pro nyní projednávanou věc je tak stěžejní odpověď na otázku, zda bylo nyní posuzované odvolání opatřeno uznávaným elektronickým podpisem žalobce. Zatímco stěžovatel se k otázce podpisu ve svém rozhodnutí nevyjádřil (k této otázce se nevyjádřil ani městský úřad ve své výzvě k předložení plné moci z 14. 7. 2022), tak krajský soud uvedl, že dané odvolání »obsahuje podpis žalobce (či jeho kopii či sken)«. Na základě této skutečnosti pak krajský soud dovodil, že poté, co městský úřad neúspěšně vyzval Ing. J. k předložení plné moci, měl být vyzván »přímo žalobce k doložení odvolání s jeho vlastnoručním originálním podpisem«. Ze závěrů krajského soudu je tak zřejmé, že podpis nebyl uznávaný elektronický podpis. Žalobce na straně 3 svého vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že doplnil svůj podpis na odvolání za účelem jeho autentifikace, nicméně také neuvádí, že by kromě obrazového zachycení podpisu na listině byl připojen i uznávaný elektronický podpis. Ačkoliv tedy může panovat spor o to, zda jde o podpis, kopii podpisu či naskenovaný podpis, tak není sporu o to, že nejde o uznávaný elektronický podpis. Právě takový podpis by ale posuzované odvolání mělo, podle judikatury, obsahovat, aby byly naplněny požadavky na formu podání. (...) Správní orgány přitom nemají povinnost vyzývat k potvrzení podání (tedy k napravení nedostatku formy) podle § 37 odst. 4 věty druhé správního řádu. Není-li tedy podání učiněno v zákonem stanovené formě, musí daná osoba toto podání do 5 dnů potvrdit požadovaným způsobem či opatřit uznávaným elektronickým podpisem. Neučiní-li tak, k podání se nepřihlíží. (...) Je-li prostřednictvím datové schránky zasláno podání osoby odlišné od držitele datové schránky, pak je třeba toto podání opatřit uznávaným elektronickým podpisem. Tento požadavek tak nelze zhojit uvedením kopie podpisu na listině, jak argumentuje žalobce.“*
36. Stěžejní námitka žalobce proto není důvodná.
37. Pokud žalobce v podání ze dne 11. 12. 2025 nově začal tvrdit, že jeho odvolání bylo podepsáno jeho elektronickým podpisem, pak toto tvrzení nemůže výše uvedený závěr zvrátit. Předně lze toto tvrzení hodnotit jako opožděně uplatněnou námitku. I kdyby však

soud pokládal to tvrzení za pouhé rozvíjení dřívější žalobní argumentace, je nedůvodné. Soudy obou stupňů již konstatovaly, že k odvolání byl připojen pouze „obrazový podpis“ (ať už sken či cokoli jiného). Ve spise je k odvolání připojen pouze doklad o tom, že zpráva byla podána z datové schránky Ing. J. Tvrzení žalobce, že spis není veden řádně, je ve světle dosavadního řízení a žalobcových tvrzení zjevně lživé a ničím neopodstatněné. Soud nemá důvod obsahu spisového materiálu nevěřit. Se skutkovým stavem se naprosto mýlí i druhá námitka, že k podání nemělo být přihlíženo, nebylo-li podepsáno žalobcem. Odvolání bylo řádně doručeno ze schránky Ing. J., a jako o dovolání Ing. J. bylo o něm rozhodnuto.

Závěr a náklady řízení

38. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je naprosto nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
39. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 4. března 2026
JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.
samosoudce